~~Pr.~~ 19/7/73

R. 22/7/73

Evry 14 Iulie 73

Dragă Nene Costache

Profit de sărbătoarea francezilor și de singurătate — familia a plecat acum 10 zile la părinți — să vă scriu câteva rânduri —

Ieri v'am expediat un pachet cu 5 exemplare din cartea lui Nenea Ghiți. Cred că — cel puțin forma de prezentare — să vă placă. Am în depozitul imprimeriei 1000 de exemplare. Aș vrea să-mi spuneți ce să fac cu ele. Cred că cea mai bună soluție este să le încredințez lui Iancu, el poate, ca și cu discurile, să le expedieze împreună cu D. Andrei. Mai ales că are și adresele camarazilor dar mai ales căsuța poștală a Dr-ului.

— Împreună cu cele 5 volume v'am trimis și două alte cărți editate de Cuza. „Lacrimi și Sfinți" a lui Cioran, care apăruse prin 35 sau 36 la București și a fost reeditată întocmai, dar mai ales romanul lui Eliade "Noaptea de Sânziene", pe care eu personal, cel puțin pe plan literar îl consider ca una din cele mai reușite cărți românești din ultimele trei patru decenii. Cu tot intelectualul care „se respectă" escamotează și el unele evenimente, sau le și deformează uneori de teamă poate sau din convingere? — dar dincolo de „istorie" cartea este f. frumos scrisă.

— Acum câteva cuvinte pentru lunga noastră tăcere, dela data când v'am cerut lucrarea și până acum —

Am primit volumul dela d[l] Mihăilescu destul de repede. Doi sau trei camarazi au cerut să-l vadă înainte de a-l da la cules, mai ales pentru corectarea eventualelor semne de punctuație românești.... A ținut asta destul de mult. Mai era încă un impediment major. După cum cred că ați aflat, Cuza a construit o uzină nouă. Mutarea dela Corbeil la noua uzină s'a făcut cu dificultăți foarte mari mai ales că am continuat să lucrăm pe toată perioada aceasta. Cum socoteala de acasă nu este aceeași cu cea dela târg, întârzierea a fost foarte mare și abia prin Noiembrie-Decembrie am început să lucrăm într'o oarecare ordine —

./.

Pe lângă toate acestea, acum mai este și problema asociaților lui, de care trebuie să țină socoteală cât de cât... în ceea ce privește cheltuielile. De aici și problema rezolvată de tata Apostolescu. Eu am fost puțin intrigat de această turnură pe care nu o prevăzusem la început și pe care cinstit să spun nu o bănuiam. Mai ales că din experiența proprie știu cum se acoperă cheltuielile unei cărți. În fine acum cred că totul a intrat în ordine și, deși târziu, sunt f. mulțumit că am putut face aceasta pentru memoria lui Nenea Ghiță. E păcat că n'a trăit să desvolte schema.. Cred că era printre cei puțini capabili de o asemenea lucrare –

Mă întrebați într'o scrisoare mai veche despre biserică. Bănuiesc că nu sunteți lipsit de informații. Eu sunt acum mai puțin informat dar oricum, în măsura în care pot dau și eu o mână de ajutor, cu toată treaba și distanța la care se mai adaogă și vârsta – Personal cred că nu se spune totul... fie și la cei puțini dar asta fiind situația, nu avem încotro – Deocamdată comuniști sau mai calmat dar cu siguranță că plănuiesc ceva. La care se mai adaogă și desertările unor foști „istorici“. Pe măsură ce trece vremea, mă convin tot mai mult că fanarul a putrefit adânc fibra românilor.. ori poate că lașitatea să le fie... endemică! Grea este sarcina exilului!

Nu știu dacă pe la jumătatea a doua a lui August să pot să iau câteva zile de odihnă. Dacă voi putea, voi face o fugă pe la voi, mi-e dor să mai stăm puțin de vorbă.

Până atunci, și dacă Domnul va voi, vă urez numai bine. Doamna cum se mai simte? Dar nenea Ghiță, sunteți mereu împreună?

cu cele mai sincere sentimente de dragoste frățească, legiune și capitan

P.S. Răspundeți-mi dacă vreți pe adresa de acasă –